

Lovforslag nr. L 210. Fremsat den 28. januar 1992 af Inger Stilling Pedersen (KRF), Lysholm Christensen (KRF), Glønborg (KRF) og Kofod-Svendson (KRF)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om hunde

§ 1

I lov om hunde, jf. lovbekendtgørelse nr. 380 af 26. juni 1969, foretages følgende ændringer:

1. § 1 affattes således:

»§ 1. Besidderen af en hund skal sørge for, at hunden, fra den er 2 måneder gammel, mærkes og registreres.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om mærkning og registrering, jf. stk. 1.«

2. § 3, stk. 1, affattes således:

»I byer og områder med bymæssig bebyggelse er det forbudt at lade hunde færdes på gader, veje, stier eller pladser m.v., der er åbne for almindelig færdsel, uden at de føres i bånd. Båndet skal være så kort, at hunden holdes tæt ind til ledsageren. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler for undtagelse af visse hunde fra kravet om, at hunde skal føres i bånd. Såfremt hunde på de nævnte steder færdes løse, lader politiet dem optage og underretter besidderen. Er hunden ikke mærket som nævnt i § 1, fremlyses den. Hvis besidderen ikke inden 3 døgn efter, at underretning eller fremlysning har fundet sted, indløser hunden

ved at betale de udgifter, som optagelsen har medført, kan politiet afhænde hunden eller lade den aflive. Et eventuelt overskud ved afhændelsen tilfalder ejeren, hvis han melder sig inden 3 måneder og godtgør sin ret, og ellers statskassen. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om afhændelse af optagne hunde.«

3. § 3, stk. 2, udgår.

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 2-4.

4. § 3, stk. 6, udgår.

5. I § 6 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. I tilfælde, hvor en hund har skambid et menneske, kan politiet efter rådslagning med en hundesagkyndig lade hunden aflive.«

6. § 12, stk. 1, affattes således:

»Med bøde straffes den, der overtræder § 1, stk. 1, § 2, § 3, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 3, stk. 2-4, § 5, § 6, stk. 1, § 7, § 8, stk. 2, eller et i medfør af § 4 eller § 6, stk. 2, givet pålæg.«

§ 2

Loven træder i kraft 1. januar 1993.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Antallet af hundeskader har været faldende i de seneste år. Alligevel blev der i 1990 anmeldt ca. 26.000 hundeskader til forsikringsselskaberne. Det skønnes, at ca. 1/3 af disse skader er bideskader. Nogle af disse skader sker, fordi hundeejere ikke har styr på deres hunde. Derfor ønsker forslagsstillerne det fastslået i hundeloven, at hunde som hovedregel skal føres i snor.

Båndtvangen skal dog ikke gælde i de særlige områder, f.eks. parker, hvor det i dag ikke kræves, at hunde føres i snor. I forbindelse med lydighedstræning af hunde skal der heller ikke være båndtvang. Justitsministeriet har, såfremt lovforslaget vedtages, også mulighed for andre fritagelsesregler. Her tænkes på hunde, der benyttes af politiet, hæren, vagtselskaber m.v. Forslagsstillerne er bekendt med, at der lokalt er mulighed for at indføre båndtvang, jf. politivedtægten. Efter forslagsstillernes opfattelse er det dog en mere tilfredsstillende løsning at indføre en generel ordning på landsplan, således at der gælder båndtvang i byer og bymæssig bebyggelse.

Hvert år sker flere ulykker, hvor børn og andre sagesløse skambides. For at undgå at ansvarlige hundeejere bare lader stå til og undlader at aflive en aggressiv hund, ønsker forslagsstillerne, at der i hundeloven gives hjemmel til, at politiet efter rådslagning med en hundesagkyndig kan kræve en hund aflivet, hvis den har skambidt et menneske.

Antallet af bortløbne hunde uden skilt er betydeligt. Dette medfører, at ejere af sådanne hunde ofte ikke kan identificeres, så hundene ikke kan komme tilbage til ejeren. Dette er uheldigt og medfører vanskeligheder for politiet som den myndighed, der skal tage sig af omstrejfende hunde. Forslagsstillerne foreslår derfor, at der indføres en ordning med øretatovering og registrering.

Især i Dansk Kennelklubs regi foretages i dag øretatovering og registrering af medlemmernes hunde. Forslagsstillerne ønsker denne ordning udvidet til at omfatte alle hunde. I Dansk Kennelklubs edb-database er ca. 300.000 hunde tatoveret og registreret, og det er muligt hurtigt at få oplyst ejerens navn, adres-

se og telefonnummer. Prisen for at få en hund tatoveret og registreret er i 1992 100 kr.

Forslagsstillerne forudsætter, at udgifterne til tatovering og registrering afholdes af hundeejerne.

Loven er i vid udstrækning en genfremsættelse af lovforslag nr. L 67, forslag til lov om ændring af hundeloven, jf. Folketingstidende 1990-91, 1. samling, forhandlingerne sp. 1678 og 2101 og tillæg A sp. 1933.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med denne bestemmelse indføres en mærknings- og registreringsordning. Den, som vil overdrage en hund, bør i medfør af disse regler have pligt til forinden på betryggende måde at mærke hunden. Overdragerne bør tillige forpligtes til at sørge for, at denne mærkning bliver registreret. En erhverver af en hund bør derefter underrette registeret om sit navn og sin bopæl.

Justitsministeren bemyndiges til at udforme de nærmere regler herom.

Til nr. 2

Med denne bestemmelse sikres det, at hunde føres i snor, når de færdes i byer og bymæssig bebyggelse.

Til nr. 3 og 4

Som en konsekvens af påbudet om, at hunde altid skal føres i bånd, udgår muligheden for, at der i politivedtægterne kan optages sådan bestemmelse.

Til nr. 5

Efter den gældende bestemmelse kan besidderen af en hund, der har forårsaget skade, som har pådraget besidderen erstatningsansvar, bl.a. skambidning, selv afgøre, om han vil lade hunden aflive, holde den indespærret eller give den mundkurv på. Denne regel opretholdes. Forslagsstillerne ønsker dog en videre adgang til at lade aggressive hunde aflive. Der-

for foreslås det, at politiet får adgang til at lade hunde aflive uden besidderens samtykke. Politiet kan alene anvende denne bestemmelse, hvor en hund har skambidt en person. Politiet skal rådspørge hunde-sagkyndige i dette spørgsmål, f.eks. dyrlæger.

Forslagsstillerne finder ikke, at en sådan afgørelse skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed. I dyreværnslovens § 20, stk. 3, er givet hjemmel til, at dyrlæger kan aflive dyr uden ejerens samtykke. Politiet får en lignende adgang til at aflive

hunde, dog skal politiet rådføre sig med en hunde-sagkyndig.

Til nr. 6

Ændringsforslaget at en konsekvensændring som følge af de foreslåede ændringer.

Til § 2

Der foreslås som ikrafttrædelsestidspunkt 1. januar 1993.